

ACC. N:R. 4797 *söd. 1-69.*

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV
—*—

Landskap: *Skåne*

Upptecknat av: *Ola Nilsson*

Härad: *Gärds*

Adress: *Liarum nr 3, Linduvöd*

Socken: *Linduvöd, Asphult*

~~Berättat av:~~

Uppteckningsår: *1917*

Född år *1900* i *Liarum, Asphults sn*
öf i 1920 i Lund.

Uppteckningen rör *se bif register.*

Skriv endast på denna sida!

Register.

Mjölkharen.	1
Spöke.	2
Rövning (mot horrevning).	2
Spotting (tur med grisen).	2
Ugare ⁿ o. Tjelmästaren.	3
Bättre göra ny människa än bättra på gammal.	3
Snålkäring räknar potatisen.	4
Fan - Gamle Eric - lyser & sima.	4
Karaväring med fri lyckat julbak.	4
Trollkäring träffas av klieten.	5
J. E. Staffans - visa.	5
Källa vid marknadsplats i 1836.	6
Majsånger.	6
Måledighet för tjänstfolket.	6
Käringens ben.	7
Stjärngossar.	7

Kass Käss - Moss hauna.	7
Elva-gret (otij).	7
ålv - ålg.	7
Visa.	7
Leke - Från de Jungfru Maria.	9
Ge - Böda säckar.	9
Fänglek (Böda).	10
Hävelstrick, vittlik, Krut och skydder pära.	11
Äckelrot om stegande blomma o byxor.	11
Trollbrinna vill göra en Karl 4 ggs styrka.	12
Ombiten botas av en "velok" man.	13
Från han genom att stå på sin mans fötter.	13
se hur deras frång belar ut deras bill. . .	13
Bra "päror" på Kungälvslörna.	14
När trollen baka linter brast o raka.	14
Tandvärk av träd.	14
Tandläkare mekar tandutbregning i troll.	15

St. Staffans visa.	16.
Örtsnamn.	17.
St. Staffans visa.	18.
Örtsnamn.	18.
Morset i Karastorp - versiporal -	19-24.
Äro värling - " -	25-26.
Inventoryförteckning.	26-28.
Gåtor - 100 st. -	29-42.
" - 6 -	43.
Skosman.	44-45.
" -	46-48.
Bäckkastan.	49.
" -	50.
" -	51.
" - Skosman ("hannen").	52.
" -	53.
Ördstär 4 st.	" -

Stål lägges i spånen vid mjölkning.	54.
Kniv på skammelen när hon går ut.	"
Västen i mjölken mot trollbor.	"
Första gång efter barnsäng, någon gick ut, -	
skulle. Hon ha en Kniv i lommen.	55.
Pojken som blev mästertjugo.	"
Historia om tre smålandsbögar.	56-57
Gåtor 3 st.	"
Kajesondag.	57.
För smörlyckans bevarande.	"
Tjörnel & sjuen pycker - pugen sås.	"
Benipacius 5 juni - komma da -	58.
Reda 27 Maj - lägga böna -	"
Honpröada: Constantin 21, Kemung 22, -	
Recideria 23, Petronella 31 Maj.	58.
Gilles Rogatus 24 Maj Mer 2 st rogg -	
orga eller alla.	"

"Korsmässan".	58.
Mår hornüen o. rådikens skåga.	-1-
"Fugor e gädda - smiglarne visa sig -	-1-
"Hörsen skida blott.	-1-
"Ängsmärran är i ängarna.	-1-
Golika örter under pudan -	59.
Förstordag - ringormar.	-1-
Påsk-påtryck.	-1-
Påska dags morgon hoppar solen...	-1-
Gäta.	-1-
Väderleksstypa.	60.
Gökarna.	60-61.
Ännu en jul - morgon matt. till kaffet.	61.
Kors i pannen på järnen när de klippas.	-1-
Tullarna äro. Alla äro äro bästa.	-1-
"Källskäll" botas med källstjälka.	-1-
Två "klokas" jakt historier.	62.

Rimmetsuga (sagan för präst).	62.
" " andräsien maklös.	" "
" " togs jordagods m. stälpput	—
" " från andräsien.	63.
Silvrekäringar - armar -	" "
Posten "fängslad" av "klok"	64.
Klok trollar fram rådjur med en kist.	" "
En "synt" präst.	65.
* En "luftkänd" till häst.	66.
s. B. 6 (Mosebok - svartkonstbok).	" "
En man prästvigningen förhöri i "A"	" "
Prästerna gå i årsgång.	" "
Vid årsgång fick man ej tala.	67.
"Storke präga" ordna att prästens-	" "
säck aldrig blir "barnlös."	" "
Ek som s. Rattgömma (Snapphauarne).	68.
Tjuvbonde's förhoppning.	" "

'Häl till han blev rik.	69.
Kut i vedtrana "Skämskott".	..
Mistad om yttersta dagen.	..
sko barn nattvakt.	70.
Uka i sängen - mot överfall.	..
Tjuvfakt.	..
..	71.
"Vodssjuk stiger upp" när man loq-	—
avsked av honom ("klok").	72.
"Klok" förhindrar förbi- besök.	..
Kobbarms byggt av Snapphans.	73.
Simen Snapphans - siste i Skåne.	..
Snapphans för vid Steushusud.	..
Bäckahästen.	74.
Jok quuma får trollbon på sina besökande.	..
Snigervär.	75.
Väbäckstydor.	..

Haras Räll (barnyrtst.)	75.
Utslag.	76.
Lytes minnadsbarn.	77.
Lyste.	77.
"Hälsamt äta/russin."	77.
Ord - i dialekt.	77.
Medel mot maran.	78.
Barnen te rogemannen.	78.
Ord - i dialekt.	78.
Talesätt.	78.
Värdleksstyda.	79.
Ramsa. 1-2	79.
Talesätt.	79.
Ord i dialekt.	80.
Talesätt.	80.
Namn o adresser 1819-1835.	80-82.
Tisa (om flickan som fick ett barn).	80-82.

Visa (Bondbrösten lärer sin man).	82-84
" (Om c. Mollberg dödar).	84
" (Om en god som staj opp igen).	84-85
Talesätt.	86
Ord i riket.	-1-
Troll o. pysslingar i en bergskall.	-1-
Historier om Bellman.	86-93
Bonde igenkänner hästen på berömden.	93-94
Kjulskenor (teckar).	94
Ord i riket.	-1-
Tre bröder möda sina systrar. (Teckar i Ånga)	95-96
Träders rest, där mordgärning utövars.	-1-
Sinnas släkten var snapphauer.	97
Gåta.	-1-
Ordspråk.	-1-
Rarisa.	98
Talesätt.	-1-

Gäta.	98.
Bägner om Rungen jätten & Lunds Ramlögskan.	98-99.
"Mok" "ställer" fram rådjur med en köst.	100.
Kollekt till präst & klockare (jul).	--
- Gäta. -	101.
Verser.	102-103.
Ramsa.	104.
Ordböjning i dialekt.	--
"Specification" af försaker.	105-110.
Ord i dialekt.	--
H. Staffeus visa.	111-113.
Ord och platser i dialekt.	113.
Gulsel (bark).	--
Ordstav.	--
Ordböjning i dialekt.	114.
--	--
Leke: (Varna varna gåsen).	--

Talesätt (på Dialekt).	114.
Fragment av St. Staffansvisa.	115.
Visa - om pigan o. Prängen.	"
" " St. Staffan.	115-116.
Ramsa.	"
En Gines förklaring till Bonaren.	"
Spöke.	"
Trolskt seppre en Karl i backen.	117.
Gåta - (på Dialekt) 3 st.	"
Bröllopsfölje förlyckas i en moss.	118.
Ramsa.	"
Gåta.	119.
Pigans klagan.	"
Kärlintalier fr. år 1807 (tafel).	120.
Fästlag.	121.
Pisk.	"
Pingst.	"

Lysning julk. g. äga från fastlagsdagen. 191.
 Böllamaonda. "
 Vektisda - senare - stenkagetisda. "
 Askeonsda. "
 Skäratorsda. 192.
 Langefröda. - "
 Paskagörda - (löda). - "
 Fastlagsris. 191.
 Rimmaleiga, skulle man skapa sig —
 joragods. 192.
 - " - Andarna makelösa. - "
 Slaguta av staf, skeddade mot onda andar. - "
 Silverkåringar - sammanhängande ormar. 193.
 - " - Trollguld lagt till toras 193-194.
 Trollen förvande byr på folk. - "
 "Paskaskräll" paskaris. - "
 "Langefrödesris." — - "

Talesätt.	133-134
Rönnstafolk (talesätt).	134
Talesätt.	- -
Vägtorn - Vänntorn.	- -
Ordstäv.	135
Träskogubbe "samtalar" 5 timmar i sträck.	- -
Ötte Moseboq.	- -
Ramsa.	- -
Livsadd.	135-136
"Register".	- -
"Julebjer" trollborring.	137-139
Trollen reste besen på guld-fötter (jul).	- 139
"Blåbjer" = Björns hall.	- -
Trolle Gungby med Maddesten.	- -
Sånger om Julebjer.	140-144
Storvålas och Lille Jålas.	144-157
Duwebach.	157

Ördböjning - dialekt -	157
"Konsmorna."	157-159
- " - - som "vädresman".	- " -
- " - skratta på Stenjärns kalla.	160
Låken, by & gårdnamn.	160-175
Pricksten.	176
Offerplats, för i Skjura kalla & tändare.	- " -
Örttegröten.	- " -
Offerlundare kallas av "Guldomarna".	- " -
Väderlekstygda på molnen.	177
Neder mot värtor.	- " -
Talsätt - dialekt.	- " -
- " -	178
- " -	179
Värse (i nybygg)	- " -
Talsätt - dialekt	- " -
Ördspråk.	180

Ordspåk.	180.
Talesätt.	--
"Fullkrage" (Häskhängare).	--
Krage = trädstam över häst.	184.
Krake = smånlig-lång-kanal.	--
Talesätt (om djur).	--
Klockslag för rävjaket.	184-188.
Ordstav.	189.
Ransa - vid arbete -	--
Medel = peng.	--
Skön (Gunnars Mikeli-mat).	189.
Bortbyting	--
Kärra - farsna jörklungar.	--
Talesätt.	184.
Värken när alla fjär (g. släkt).	--
Ransa.	--
Ordstav.	--

Ordh - Räkelt -	184
- " -	185
Ordstäv.	- " -
Ordh - Räkelt -	- " -
- " -	186
- " -	- " -
- " -	- " -
Ordstäv.	- " -
Tälsätt.	187
Ordh - Räkelt -	- " -
Lokatten.	- " -
Tälsätt.	188
Ordh - Räkelt.	- " -
Blädea = Bläa = gallra - juthugga.	189
Ordstäv.	- " -
Ordh - Räkelt -	- " -
- " -	190

Ordspråk. 190.

Ord - Dialekt - - -

Ben & gårdens namn (Saknas i Fälskman). 191.

Ord - Dialekt - - -

- - - - - 192.

- - - - - 193.

- - - - - 194.

- - - - - 195.

Ordstäv. - - -

Ord - Dialekt - 196.

Talesätt. - - -

- - - 197.

- - - - -

Ord. - Dialekt - - -

- - - 198.

Talesätt. - - -

Ord - Dialekt - - -

4797

Kypte (Magnet)

199
200

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Skriv endast på denna sida!

Skane
Eids
Gundersen
Melkharan
1917.

4797

Uppf. Ola Nilsson

född 1900 i Lissum
död 1920.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Ju, se naboarna Krenq Haagenas i Borkesh,
dessa Krenq molka ju allri mjölk, se en mjölk
se va där ojn som va mjölk o jagar o se felle han
syn på en hare, som sad o molka Krenq, o
han skod den (men där skulle va mjölk sär-
skilt te o skinda som mjölk) o daa va där en påsa-
am mjölk selskaper i, som där sto Haagenas namn
på. Haagen lörd, omkring adertan hundra lant o han
hade där stället va Överbåken som Nels Nær-
kens namn

Lissum 9/6 1918
Ola Nilsson, Boaz

Hanna Nærnes dotter i Lissum, hon
som ble guttur med Nels Nærnes i Fästun, naad
Pär Nelsen va bleen guttur med Faste Nærnes,

Skriv endast på denna sida!

se naod Pär Nelsén kom hem ifrån sitt arbete
 om Kvällarna, se sad hon o spant o se naod
 hon hörd öd han kom i fastan, se smekte
 hon se bort o spotta ud naod han öppna dörr,
 se där cute skulle komma nöd spöget i m^ä
 kom enq. ☉ öllti naod hon hade kommit ud
 för nör horresing se nör bänk, se roga hon
 se o se skulle hon påra nöd pao se i ön klud.

Liamund Pögst-Idag - 1918.

Pär Nelsén, Fästare.

Pao Hörby marknad va där ojn Kåring ifrån
 Rådg som köpte ör gris ad vooss o naod hon feck
 den, se spotta hon där i sören den gången
 Hörby 1916.

Lukas Thunérsson va läkare i Mästaresta

• En gång var Tejlmästaren i Brostorp hade
 spromat ätte igare - o. han va väl en tjugo
 år gammal - se va han oppa ätte igaren i öll
 brän, män där höjpa över löthausen o. där höjpa
 Nels Nelsen ätte men han va för tung, se han
 tillä när pas hoed o. slo hoed i marken se
 hem vrecka halsen, se hoed sad pas sm o. där
 gjore där öllti sin, män där maotte di hänta hals
 Skuorssen ifrån staden o. när hem hade rättad
 hoed te inom, se gina hem öd inom o. se öd
 nu spant han väl ente ätte igare mer, män
 där ble Tejlmästaren se arri för, se hem va öllti
 galen pas ölle läkare.

En gång va Enkas Skuorssen te Högernas i
 Brostorp o. där va där en gammal kängunge ifrån
 naboställen o. när Enkas ommerögte na, se se han

Ed d'ä prätker o. göra en ny mänska an o. boda pas
en gammal. Da Kärigen kom te, te han va kommen
tvärtores stnan, se sa han: "Da va kinede judas
mängden, da!", för han hade vel fad nana
pater aona. Da grina Lukas.

2 Kärigen i Karan bodde en gobbe, som hade
en mål o. grön Käring. En gång kom han in te Nils
Olsson o sa "Sten du tar öhu pegnar Jarna panna
te me".

2 Kärigen i Holkebjörn Dora brö hade bladda
red; Sai va på naboens dar hade gjort ut;
Kärigen to en i hansen marapunga o la i Bagaronen
nån dy litte. Dju mörk Kväll kom Dalsholte
piger rid; fräste. Rissom om han ento hade mon
lofte må so. Nå, han hade gus liaväl. Sai va

En ett ljus som gick på pian å man o där va
förstas facu. (Gaulo Eric)

Milla Österberg Ryttersharen Prostopp fick
en ord besök av trollkärningen från Luleå bad
hennes att lösa henne. Guldända jag sommar,
vack mig på så snart det mulnar. Kärningen
gladd till; vakna när det börja åska för mig
och gav Milla en smekande, på hon ---

Staffan var en staddräng, - Håll fast i polen
din; han rättnar sina polar för, friskt lopp för dig
ljus, Och stjärnorna på himmelen de lysa - stadglenn
med; - sidvintern - prattasorad. Staffans visor "Lapparna"
visa än majrisar, döfri höll den sig längre, gulle
amunderkrall, var drängen kätt. Det var ett "Yule"
på den tiden i Wraun - om liksom döth.

Skriv endast på denna sida!

+ blev för
det en beat, Holle
rusade enot Sal
björ men na
det kom dit
träffades hon vid
S. Lapparna st. av en
Ljuna så det ble
bara liksom en klapp
slagg eller stens
hvar efter hvar
för trollen ha
inle bevarangel
som m. m. m. m. m.

Ståne
Gård
Kindsö
Kindsö

4797

uppt. av Cla. Nilsson
av hvar en 3. kindred

Backa - o. Laps Kallerna vid Samhuseen naktst-
platsen. Det sjungs i Måns by, mycket att höra över.
Lind född oktober 1836; februari.

Månsby.

Välkomna. När man kom in på gården ryktes:
"Ja ja" på första maj maj maj: och omigen

Åke Högström

X
I Tröad och Måns sjungs "Ack Giv dig tid" osv.

Gen. Månsen Anna Amors Pers.

Ram efter (det Gångsinge, långt ut på natten)
samlades "riktighets" äga plänk, Månsen och bröd
ihop i Månsby. Gillest följande (Gör - eller Sönder
trå nalken och en dag. Det måste Månsbyerna
tala sig med.

Steno
Lund
Lund

4797

Uppd. Ola Nilsson
född 1900 död 1920 -

7.
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

1917
Måringes son" förebord - Johanna kom till
Rus hade syster gift i Togarp. - Så må
stjärnan förebord (gammalkänning)
Jens Månesen.

Kärr! Kärr! Noris honna: Påst o. skippa den

Ebra-pot: otöj.

Får geck en "alo" nare på Ola sores
grasma må en unge - på ut mäst som ett
notkreatur boja som en Ro stackad nos (dug)
skod den (Mjans oräddhet) (högga Råft) (Sind)

Äke Givrig tid.

Mär träd på markens vära frukt, All blad,
och blommor giva lukt Äke Givrig tid.

Skriv endast på denna sida!

(Se majören: 4797 "Helt lyftig tid".)

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

När som fåglar i skogen kvittera, var på sitt
sätt lovsjunga Gud och blod och blommas glittra
och bergen giva ljud: När vi vår tid i lundar
äuger skog och mark från en full annars lyvlig
prakt i ro och i frid, få leva och arhöra en
lyvlig sång och rar musik, som hört av intet öra
den honom varo lik. Nånstullen på och alla
handa härlig frukt med lyvlig smak. behaglig lukt
som visa sig här när som kalla vattnet rinna
så klart, som vore det Bergstal, och men på solen
rinna så skön en lyvandel. När va vår tid
i (lundaränket) skog och mark från en full annars
lyvlig prakt i ro och i frid. få leva och arhöra
en lyvlig sång och klar musik, som hört av intet
öra den honom varo lik.

Fria te Jungfru Maria

(Märk! (Fria på Mari) ljudlikheten namn-Mari)

Då sitter en del på en rad stolar i ett rum, och så bestämmer de sig för en. Så kommer de andra in en o en mer ett annat rum och berör sig för när. Är det rätt, säger den så "Var så god och sitt ned!" Är det fel, så reser den sig upp och vänder ryggen till, och så får den gå ut igen. Så går det, till var fjätt sin.

Biten säckar.

Lika många flickor o pojkar. Endra står ut i en mörk fästa; var o en bestämmer vem den ska ha. Så får de som är inne en o en gå ut i fästet och taga en med sig in genom stuan bort till ett bord o slå i bordet, är det inte rätt, slår inte den taget

Skriv endast på denna sida!

Olav, Andersson
om hvarann om 3 timmar
Juli 1900

Skane
Järns- och
Lindorfs Järnverk
1912

i bordet utan endast höfter och springer ut genom
dörren. Då står de andra på redan på bägge sidor
om dörren och banka ben i ryggarna. Nu vet
Svennet rätt, slår ben i bordet. Så går det till
var o en fjätt sin.

Man ställer ett glas med vin på golvet
och hoppar på ett ben kring det, medan man
springer:

Här dansar ja kring Bölla kring Bölla
kring Bölla. Huru dansar ja kring Bölla
för Bölla e min vän; Så tager ja min
Bölla, min Bölla, min Bölla o dricker ud.
min Bölla, för Bölla e min vän; (tager
upp glaset under det man hoppar jämt och dricker
ut det) Sin sätter ja min Bölla, min
Bölla, min Bölla, sin sätter ja min

"Bolla, för Bolla e min vän" (sitter ned, öf)

Amors Pär's far hade öfver en krans om
malben, o i Län las far färd slas: Snick-
streck, Vidlo, Skud --- oh ---, för att då
inte, skulle ta nöd re farren.

En grebb hade ved på gille. Men
kun kom honom prägte moren na: Ta den
när som Snicka mä de? Ja, där va en
kar som kom fram o sa te mör. Då va
en grannar utakast om kar, "Ha sa du
du?" "Ja sa ja" "A du e som, du skulle
sagt: Ja, o som den stägar sin! - Om
en te de grebban ved på gille igen
Ose kom där en kar port tena o sa:
Härn, e där ente nora granna bra

"Vörst ja ha Rapt?" "Jomän, - o som di
sträger sin!"

Tjornas far i Nörlund Rids han hō ar
sköven öngang. Das kom där fram ön pas-
lungakunga o velle laona hausa kniv o lapp
kaol mē. Hur jocke där, o han vōde könn.

Naod han kom te bags, hade hun kaolen
Rapt o velle länna inom kniven o tacka för
laond, mē han vaogte ente ta imod den.

Sin velle hun byj nom pas kaol, mē han
vaogte ente ta imod så håller. Das sa
hun, öd om han hade äjdet, ar där, se hade
han bleed fira ganga se stark, som han va.

— "Ja tror ente har pengs nōra som komna
över en mōra mofötien, om så ente skulle
va Jus Nōit. — Pär och hans Tjorna Jūnen Prostopp

Pär Jensen gick o. stäpade ärtor, ble boden
 av Vön om i jorden. Gick te Pär Maans en i
 Äpplet. När han tydde vid, va hojla knäppen
 swollen ämna opp te hoed, o de fengd bo
 häm Pär Maansen för han vaer o hosta. Men
 hade han ente kommed se snart som han
 gjore, se hade dä blod stat mä wunafangad.
 Se snart han kom en om föree, se sae han:
 Gasse, e dä pås dä röd. Han stönj barri
 try tag i pas halsen nar öd bröstet, - om
 han sae nöd, dä hörd ja ente, men de gjore
 han väl älti - män noch av, äddä lätte gnost

Hösten sto i prästgårdens o så id på
 godryggarna, worr hängen rejtte ad hansa
 till. När Jensen ställde se pas hansa föder,
 se kommed hon also sej ad.

Skane
döds
brev, Äpshult
när 1917

4797

uppt. Ola Nilsson
Per. Bensamne
född 1902 död 1920 -

s. 14
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Skuggfäls lierna ha vad odlade röngång;
plöjde mellan stöpnarna, fingo bra parod där

När Lusbjers tröll skole paga, se laente
di ölle Räst o paga i Kollengalökan. Där va
i hus mö ön jorbid, som las mitt enod igen,
Miusidur Sköntebäck. Duncos dij bone kom
ad igen, se va där ölle ön präkaga må.
Körkejonen i Prostogen halla o greute birkar
ao ön grebba paa Jonsa gaor. En arendra
Jonsas den o där hogga dij hö som flöt. Öm gang
Iskalle Per Jansen hogga ön stor gammal, böj
där. Han va väl ön säjstan - spittan aod das
ong o fresk o hade allri hatt tannarek för.
Men rätt som han sto o hogga ve där han hade
Jensen i höjaste hogga, se to ad ött tag i tanner
som där hade varsk ill i där, o sas flöt där

och ojn bid, o tannen o, sen to ad tu fin-
 dana brogg te, o för har gaong flö där ud ojn
 bid, se tannen hade gaood i try vida. E. L.
 här hade Kantämben vad nön o satt bytt tann-
varke i bögen! Föjman o där Romo fin ente ja
 veda, män pänän jerke ja veda o ad! - - - -

Älsosna va enge hos tann "fogaren" o velle ha bra ad
 ud on markäiden tann öngang. Män han velle
 ente ta där. Så den skolle kommeras sa' han.
 Tror ja så! Han vesste moke vad an gjore! (För
 hade han dragit ut den hade han fått tand-
 värken också! Fästena själv?") Ja hade ju so
 ont i on tann, o höj o höpp skolle ja cugte
 doktor! — Jo bögen ska ligga där i hänken
 du hjälpe med se vesst

Staffan var en stuldring Han först i jolen
För Han matten sina jolar som Gossar lät
Oss matten vara en gång jul om året bara
Det är väl inte nog för Björnarna på
jula Minnet av de lysa. Di två di vore svarta
Hull - Di vore lika starka - Di två di
vore vita Di äro varandra lika - Di två di
vore röda Di skola varandra föda. Den ene
han var stälgrä och den red jöva Staffan
på Och flickor di äro Di skänk oss
nötter och äpplen Och mor hon sitter i spisen
Hon skär ett stycke av gäsen Och far han
går och traskar Så tager han väl snart till
flaskan Och hålla vi längor vid bonus-
vägg. Så fryser det tappar i vårt Mugg. Sin
rider vi av denna gård. Vi kommer igen i de om
ett år. Nu tärkar vi både far o mor för

Enthä ställe var riktigt bra i ra i ra i
 spung fäbilla. Stappen var en staddäng
 man vattnad sina fälar jam. Ik. Ika i tjong-
 faderalla. Fossad lätom oss lustigt vara en gång
 jul om året bara. Gubben heter Jakin. Man
 gudar oss alla stiga in i ra. O dotter
 heter Tara hon gudar oss alla fara.

Ira i ra o.s.v. När hon sitter i
 spisen hon skär ett sticka av grisen

Ockomslöden? Thogagen budingen
 Gravskille. Fälv, Föbesäker? Höj-
 lyckevall. Hättakillsäkra? Fäkesdamm
 Kolestroch? Kolestäkra? Inäpparna
 Stenbotten. Skuerna? Malttsäker
 Fällskälarna? Kunnemad. Späker
 Bolestels krok. Ståbassjället. Åroken.

Panamosa? Kunnarslyfterna. Gillsbakarna
 Vävarstycket. Tjurrodsängen. Vågängarna.
 Vågslängan. Mediciska Leråker. Johans-
 mitt. Uglan. (Län) Potta. Ballersmossa.
 Ballarna. Ringelsoråker. Gröten.
 Rackudd. Ljunggräs. Trampelisåkra.
 Typelen. Skuråne. Bockåker.
 Krokykorna. Tolands Råsåkra. Körns.
 Körnsåkra. Vossäng. Fränsuareftacke.
 Näsåkra. Spraglocke. Kyrkoråker.
 Häckakullstake.

Steffen var en stalletång:
 Han vattnade sina fålar ferd
 i ra i ra i jungfåll
 Kom gossar låtom oss lustiga vara
 En gång jul om året bara.

Skane
Gårds
Kändis

4797

Ola Melsson
i Rian m 3 Kändis
Född 1900 död 1920

19.
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Mordet i Karastorp (visa)

1. Förskräckliga tidningar hörs Prins vår
jord. Att svär och mordrapen en Nöjs
mot far och mor, Hvad svärare kan man
väl tänka?

2. Så så vi en yngling på mörkaste strät
Upptråkans lömsket, men ett djofullt
försåt. Att far och mor och broder

3. I Nöjes församling i Kristianstads län,
i Karastorps by. För någon tid sen har
följande mord sig tilldragit.

Hanna Olsson

4. En yngling förstöds rit ett och tygo är
Blef räddet af sin fader den morgonen
svär, Då han detta väret utförde, som
var han i kuset men därmed ej nöjd;
På högvärd thron villo han varit

höjd, Då fader och moder än lefde 6. Trä
 bröder han har som vid studier, sig fäst.
 Det honom missnöjer han villt varit bäst,
 Med plågan han ej vilde stanna. Nu går
 han — i mordet i vredens mod, Hans
 hämdlystnad kräper att få sträta Mod;
 7. Tänk hvilken syn så förfärlig. — 2
 8. Med broder han bröjer sitt hemiska
 försät. Med knifhugg och slag, att hans
 lif komma åt. Och genast få honom
 aldaga, 9. Sen tar han en yea (ett
 modrapor svärt)
 Går in till sin far der i sängen han lag
 Och honom han genast halsknygar
 10. Sen ilar han till modern i kammaren
 in, Hon ropar. O mitt barn, hvad
 har du i ditt sin? Ack skona mitt lif

jag sig beder! 12 "Då höjer han yxan
 och mättar sträcket till. Han måste mista
 lifvet fast han det icke vill. Han kuggar
 de störsåren djupna. 13 Men vet han ej riktigt
 om brodern är död. Lär ut från sina offer
 och känner ej nöd. Och äter till brodern
 han kastar. 13 Ett yxhugg i halsen han också
 nu får. Sen kastar mördaren yxan från
 hemmet genast går Och sig ritat marken
 begärd. 14 I skog och i ödemark, lurar han
 Ring Den hela långa dag förtär ingenting
 Och lilar ej heller om natten. 15
 Men dagen öfverfyller påträffades han,
 Och afhörs sen utaf Kronolänsman, men
 Då brottet han genast erkände,
 16 Han geisar nu krällsward på länsmannens
 gård; Men känner ej änger, ty halstus

och hård Fästare han - själv, och rättan
 17 Jag näst har lidit i alla mina år. Så väl
 utaf systern som moder och far.

Och derför måste jag hämnas. 18. Helt burt
 har du och art. med punden du fått? Se
 till, på knä efter i stort och i smått jag
 menar, du nog bliver skylldig. 19. Gud har
 dig ju skapat --- förnuftig själ. Hvi har
 du själv gjort dig djuparens träd. Hvad vänt
 nad kan du dras ha? 20. Gen fördes han
 till cellen i Kristianstad. Der sitter han
 ännu (Gud vet om han är glad) Jag kan
 ej den sakens förklara. 21. Nils Ekesson
 för mordarens verkliga namn, den lille bonden:
 sin familjen till skam till skada och sorg
 här i tiden. 22. Se här, huru Rind vänt mig
 blifvet stor! Sin mördare han bad fader

och moder och broder, På Jontiden broder
 alla 23 I ungdomar alla, som höra häppa
 Bed Gud om hans nåd på hans vägar äga
 Och icke på lasternas bana 24 Icke på
 en ungdom, som här denna text, Besluta
 sig för att själv vara bäst, Önsket
 bra heller för Herren. 25 Se mot det
 följande i högmots spår, Som Salomon skrifva
 i Bibeln vår; De ord må vi grundligt besinna
 26 Gud öppna os ögonen, bröda och en själ, Att
 icke förlåpa en djupare tröst. Hanfalla
 att lasten och gläden 27 I fäder och mödrar
 --- uppfostran barn, Bed Gud om
 berom från djupare gavn, Hans listiga
 snaror och pilar 28 Han är ej sen, han
 influer sig snart. Bland högmots präst, ty
 det är det hans art, Att portat i oss kan

Förlöfda 29 Han missunnar broar och en
 man ska sitt lif Han buggar och skär
 med påd, yxa och knif. Ett människors
 lifret afhända 30 I färd och möder broar
 gören I väl, som i blomsten högmot i ung
 bonens späl? Gud har ju ej sådant för-
 ordnat. 31 Jag var dig en fader, jag var dig
 en mor, Låt guldklumpen ej dig noggräpa
 i jord. Gif helles ditt hjerta åt Herren!
 32 Gif helles den skatten, som icke förgår.
 Den skatten beröfvar, som Herren åt os.
 Vill skänka helt fritt och för intet

Prots vältung (visa)

1. Vintren den kalla likenad den alla,
 Som ha ett hjerta stenhjert och kall;
 Tappat det fuser Men --- hon ryser
 När hon får värma vindfläkten kall.
 Men för sig själv hon bära ej vill, Men
 sitt samvet: Tja du Mott still. När
 mig upmärksam: Jag är ej pliktig. Göra med
 Gud befallt

2. Värmdas susa Hap... brusa, Ströma
 den tyter vitt öfver fjält!
 Marskan förhådas, Hjertat onärdas, Protsas
 mot Gud, som allt väl beskått; Likväl
 och kall för medbröders nöd. Må hon väl
 --- allas lovande vör. Gud, sig förbarme,
 Öfver os arme, Väcka os rättsligt upp!

3 Sommarså kommer Gräs blad och blomma
 Fröjdas vårt sinne, likas vårt hopp;
 Men den st skådar, Kan dock i vår
 Bringa på själ ande

- Förteckning
- Nr. 1. Ett "holländare"-bete
 " 2. En liten pipa
 " 3. Två tumpar
 " 4. Två tumbanor
 " 5. B
 " 6. Fem skättelän
 " 7. Tre reslor
 " 8. Ett par "ästare"
 " 9. Ett par lä (blä.)
 " 10. En ostform
 " 11. Ett skriv

- 12 En äska (snidad)
- 13 " " "
- 14 Tre askar med stråflätting
- 15 Tre pullstenar
- 16 En hornåsa
- 17 Ett jörschorn
- 18 En bägare? till en ljusstake (tear)
- 19 En silverblock
- 20 En silverboett
- 21 Ett eldorn av mässing
- 22 Ett jörsknäppa av mässing
- 23 Flera gamla pengar.
- 24 Ett trävinshorn med bradbotton
- 25 En silkeshandsduk
- 26 En oparig handske
- 27 Ett födelsedagsbrev
- 28 Ett par mässingsbjällor

- 29 En kerflaska
30 En silverbägare
31 En plåtastråkor
32 En Bιβελ 1839
33 En Bönbok 1811
34 En Andaktsbok 1841
35 Historisk lärobok 2 band 1814
36 Svenska psalmboken 1843
37 En andaktsbok 1834
38 En bönbok 1839
39 Västmanningar
40 En lilkrattas 1854
41 En andaktsångbok

- Gåtor -

1. Hvad är det som slår utan att hapa händer? *Stocken*
2. Hvar är som Gud ickes? *J*
Rom ty för ^{här} har han sin Ståthållare.
3. Vilket är det starkaste djur i världen?
Snäcka, ty den bär sitt hus på ryggen.
4. Hvad är det som när ligger på ligger man ingen söm?
Räddhanssamt.
5. Man vekar det ickes, man väjor den ickes, och den smakar likväl många vä?
Röktobak.
6. Det är på rättor man äter utan mig, och dock äter man sällan mig allena?
Falt.
7. Vilket är det tyngsta träd?
Tjurarstapen
8. Hvar får betala allting byrast?
Tjuven
9. Vilket är det mest vägrande vatten?
Ruggen
F. Dymet

- Gåtor -

10. Jag blev född i skogen, men dödade mig, Men jag
 lefde var jag stum, men som död springer jag
 ofta mitt väl? *Jag fiod*
11. Hvem anförtror människans sin mesta
 egendom? *Lisot*
12. Vilken rätt kan ägar förtä? *Korsten*
13. Hvem vän sin Herd och blir äter brödet af
 honom? *Spöskulan.*
14. Hvem kan tala alla språk? *Ecko.*
15. Hvem skriper man stort gör med trä
 bokstäver? *Hö.*
16. Vad är det för folk som North leja af väder
 eller vatten? *Mjölnare.*
17. Vilket är det bästa träd, som man ej brän-
 ner? *Witranskan.*
18. Hvem kan plocka frön från solen

Gator

- 18 ej beskåas? *Skuggan*
- 19 Vilken har slagit ihjäl fjerdelen
af världen? *Skinn*
- 20 Vilken ropade så att hela jorden bröda
vet? *Isnar i loakes ark*
- 21 Vilken är född men aldrig blifvit döda?
Genock och Elias
- 22 Vilken är den mellersta bokslapon?
A. B. C. "B"
- 23 Vad är det i huset fullt med mat men
ingen för för? *Ett ägg*
- 24 När rakar man sig för hela året?
Måssapstornen
- 25 Vilken fiskar hafra öfverens närmast
tillhopa? *De minsta.*
- 26 För en är det förlitet för trämma lagom.

- för tre, för mycket? En hemlighet
27. Gud ser det ej, Stomper pållar, men
borden blir dag? Sin lika
28. Kvar är det som rättest är dyast? på Winkällaren
29. Kvar har alltid sagt sanning, vi man
ridpriset honom? Sjögren
30. Vilken var den första Pöggemästaren? Påfver
31. Hvar flyga de mästa foglarna? Vit näbben boka
32. Litet o. kleut nakt o. rent mylon o. tälver
så långt som det räcker? Fingerring
33. Hvad är det, det står på jorden o. har kommit
på tabet? Korstenen
34. Hurudan kom loppa till Danmark? Svart.

35 När det ligger är det som en [~]sängadna
när det står är det som en [~]länga?

En harpe.

36 Det har Tolf rygga och sexa fötter, går
i jorden och bökar efter potter?

En fram

37 Det sitter imellan ben där är to ibland
och skundom väter det? . En gat.

38 Det sto en man på en tva han hade
en grön rock och en rö lampa? En tistell

39 Tre ting i bonus går kan så sko de gjöras
intet i år? Runne, så, sko.

40 Litet o natto prickat o tät håll i sin ena
ändan? Ett fingerbar

41 Det ligger det hänger de lösa de sitter
o tänker ut om du vore i mig En kax och kax

42. Om man vill det är det något man
sedan man vet det är det ej så mycket?

En Gata

43. Det gubbar o. gappar man får aldrig
vatten?

Pjölva

44. Vad är det som aldrig har hänt och aldrig
kan hända?

Men mus bygger sitt

bo i en levande Rats öra.

45. Hvar är det största hästet i Vyskan?

Den största stenen är

46. Två sto --- o på -- två stöfarna är en
bölada på den böladan är en smadans gran
på den granen är en smudassa på den
smudassan är två primande ljus på de två prim-
andes ljus en slät plan på den planen slä-
de Kristne och okristne?

Männi?
vår.

48 Hur många poppar gå i en kopp?
Inga ty de poppa alla där

49 Hvad är vitare än tranen vad
poppar vitare än tranen? Guds
angel ty de äro vitare än tranen - och äskas
poppar vitare än tranen.

50 Hvar gick Jakob när han var tolf år?
I sin sitta 13 år

51 Hvad är det som ingenting kostar hvar
med man kan vinna mycket? Vårighet

52 Tyra spelade spelare en hel dag och en
hel natt när de spelat hade alla vunnit.

Tyran Musikanten

53 Jag är utan kunnad i vem jag kastar blott
af hött skinn och lefver blott en liten tid.
i världen jag är omtyckt af gamla och unga
och jag binder under hött tiden ofta många

Rätt gäst för att ha förnöjelse af mig?
Sv. J.

54 Af djur är jag kommen mer lif jag
ej god och ligande ständigt vid mycket
godt råder? Svar.

55 Jag slutar minskas till, bras lif
jag hvar ofta öfver lif och vöd?

56 Vilka äro de oförändraste ting?
Sv. Svar.

58 Vilken minskod är lyckligast?
De som leva förnöjda.

59 Vilken minskod är rikast?
De som minst behöva.

60 Hvar ligger aldrig stilla i bädd?
Floden i flodbädden

61 Hvar utgöra de tolv apostlarna i

hummelriket?

Est. Isin

62 Hvilken är den mest märkvärdigaste
stenen under himlen?

Gravstenen

63 För tre skillingar kan man få hela
mumiet fullt?

Skälet af ett treskillingsspar.

64 För en jorboresa de dra upp det om mögna-
re mer det en Kräcken?

Est. par byxon.

65 Ett litet barn kan bära det i sin hand
men två stora kora kunna ito bära
det på en jernstång?

Est. ägg

66 Hvar var det som föddes en gång men
tog två gånger?

Läsaren

67 Hvar är det som går på träs in i Rykan?
Ljambel som skall ägas.

68. Hram är det som går på landvägen
till vatten? Hålskopsmanus.
69. Stort inner hållet inte på Guds gata?
Störster
70. Kort stackad o. stoupet inner lät o. gompot
om man släpper det så löper det?
71. Tjunt som ett ägg läpt som en kyrko-
vägg? Ett mysta
72. Före som en spröget backe som en
sejle mitt på som en silkesbuda? Ett mysta
73. Före som ett neula mitt på som en sänd
ärte som en kapp? Ett tupp.
74. När sakt kräkan på trädstuppen?
Katt.
75. Liten lms full med mat tjuna vägar
När trädet är afkuggat.

intet tak?

Ett ägg

76 Hur många slags träd äro i skogen?

2 slags *Wogus* och *hätte*

77 Der lå en man på 10000 knä 'han rept genom gräset för på skäpman att han skulle slappa att lualäppa för grävalla ville ta rödvälta?

Der va en täckare och skostenen

en grunda i hunden, vargen, rogan.

78 Tunt och trängt spanna långt tjör alla fjord ur skogen? Här baste vilt

79 Hvad är det som Gud icks skapt och icks manskan gjort? En spärta

80 Hur många stjärnor äro på himlen?

En förtän alla di ande.

81 Hvad är det som är tynt imellan vänt och kalle?

Fönsterglas

- 82 Mitt i Karim och i ändan på Per & P.
 83 Fingertung så värma lång med läderbotäckert och
 bygelke i ändarna? En Povv
 84 Povv som solen svart som jorden håll
 i bida ändarna? Fingertung
 85 Lilla lätta sakk på statta kvar lön
 som ett får man hade inget här? En Povv.
 86 Jag kan skyla ad med ett hästtäckert
 man alla Pungens bästa Punga inte
 dra den upp en backe? en Povv.
 87 Lilekistan bräpade likat bärade lile-
 kistan jock mat liket bad? Jonas i walfiskens buk.
 88 Två systna i Marsit riked trätta
 sig ett vatten torke sig på ett kläd? två Povv

89 Der kom en man af österlandens han
hade en kanna der va tuven kanna piden
En lugg

90 Upproren kom ridades anna kom gäades,
han stack sitt röda mellan beunes ben, så
smarte o kom sa tack, han ro bort må
stoppen? Ett Rörstär

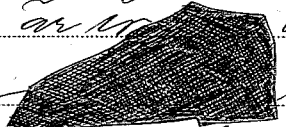
91 Had är det för en tundra som har inte
sporn o inte spornad-håll men likväl
två slag öl? Ett ägg

92 Jag kan hålla det i min hand men alla
Rungens hästar kunna inte dra det upp om en
backe? Ett nytt

93 Enke mot Burke - träner så länge in?
En tundra

94 Som går på beprust in i kyrkan?
Ett folk

94. Der sto en man på en sten han fläste
 sitt horn för att tuda? En tupp.

95. Hvad är det för ett hus som är in i dör o
 inga förster men all gå
 der tusend in o tusend utt? En kyrka.

96. Hvad är det för till ratten men lönar
 kullen hemma. Ett budvär.

97. Hvad är det som gör öfver land och vatten
 kan både tala och fråga? Ett postbref.

98. En höllbudsat med en krukryggad
 för tre kallada påken? En gryta.

99. Der fins i Halland men inte i Skåne
 o ja har ad i min lomma? - L -

100. Hvar var det som släppte den första
 fisken i Malchams ora? Den som kom.)

1. Fira hänganor, fira hänganor
tu titta i sken, tu titta i bry fylla lunta
asar bagatte? Sen ro
2. Ett rum med fira björnar i fira
Kamrar i här björna, ~~ro~~ många Karringar
hade då här o. om frammanför so? (—)
3. Får ja låna din raga, men ja rogat min
Konta? Sen ska du ja släppa din datt
ja min Konta när ja ha rogat den.
Raga = fira, Konta = en datt = häst.
4. Tosar i Sten, Monad, 7 vala vill sin hon va
de. Sedan siller var de.
5. Prästens pig Per pyglade prästens pig
omilla på prästens plankort. ~~Men~~ många
p. e. var de? Tuga, men elva p. - slottägar.
h. Anna Persson Skarp.
6. Om samma viste, ha sonnen så om

sömma se så cute sömma se med en
sömma som sömma si om sömma.

Nils Pers i Uleyn, skulle Nils Pers Per
Vrå te stan. När han kom te Skjoldbaa
Rån, stod där en farsligt hög källing vid
en enebuske vid vägen. Det var Skosman

Skosman är ihälig på pyggar som
ett "bageten". Huden skosmegubben är
vet ja inte, men ja har hört talas om honom
en gång när min morfar Nilsen Toa Råde
till stan med bräune, råkte han ut för sko-
sman. Han hade gått sig av hemifrån vid
"solandgången" som man brukade då. Vid
12 tiden var man i Träsk, och där bätte* man
en Timme. Till stan kom man kl 4 där man
alltid höll på en poststånd, plats, och där kom
folk med boktor utifrån husen och byrte

Skriv endast på denna sida!

bo byda bätte
* bätte = hälla på
u. bätte

bränns. 7 timmar tog det således att köra
till stan, fastän det är joga mer än två mil
dit, och fast man inte tog mer än en halv-
famn till ett "huögalais" - Emellertid var mor-
gen Muren till "Vollmars" mellan Venestids och
Träne. Han gick och körde som vant, och
det var ganska månaskens och vägen var slät.
Rätt vad det var välte lastet av regnen
åt vänster. Han kunde inte begripa varför det
hade gått. Han tittade efter på vägen, men
såg ingen sten eller gämhö. Lastet hade
inte hävt ett sidan fört hollen. Men när
man passet på igen såg han att det var mitt
för lunden vid Vollmars, han vält. Då begrep
han nog, varn som var orsaken till det för i
Vollmars lund har skosman alltid haft
sitt tillhåll.

Grönsnan brukar också vilja bort folk
i skogen. Då "vränger" hon efter någon
bekant, och så springer man efter Gudet. Sen
ju längre man springer, desto längre inåt
skogen skriker hon. Så förvånad hon syns
på en så att man inte vågar igen någon-
ting, förrän man kommer ihåg att vandra
någon "gjäst". En arbetare gick på kring
en buske i Karas torps ängar en hel natt
och kunde inte komma där förrän dagen. Att
han bara gått runt kring busken visste han
inte själv.

Jag har själv en gång gått vil på det viset.
Det var sommaren 1911. Då gick jag vardag till
Linderöd och tog lektioner för en student. Min
väg var kyrkstigen från Liarum genom Liarums
och Linderöds rängar. Då hade jag gått stigen

sakert femtio gånger och kunde till varcunda
 sten, varcunda träd, vilken. En gus soldkans-
 eftermiddag) när jag var på hemvägen slog jag
 in på en vägsida som gick från stigen och
 slutade blint ute i vägen. Därute blev jag
 vilse om värdstugan, gick runt och kom
 upp till stigen ett stycke längre fram
 utan att känna igen den. Jag gick sakta till
 baks åt stigen mot Linderöd som går åt väster,
 under det jag hela tiden trodde mig gå åt nord.
 Jag fick syn på ett hus öppet i bogen, som
 låg åt nord, men som jag trodde låga åt
 öster. Det huset såg jag annars var väst, men
 just därför att jag nu så bestämt hade för
 mig att det låg åt öster och öst, att jag
 inte fick den minsta tanke på de hus,
 som låg åt nord, just därför kunde jag inte

igen bet. Och när jag såg att hus som
jag trodde inte kom till, blev jag rent
"klams" i huvudet. När jag gick ett stycke
kom jag till en stentrunder över ett kärr.
Gravslutet mellan det Kärrat och den om-
givande marken är hög och skarp som
en åkerwall, och den hade bränt sig in i
mitt minne från första gången jag kom där.
När jag nu gick ned på den, kunde jag också
genast igen den. Det såg mig som en blit, var
jag var, och så småningom klarnade det upp
för mig alltsammans. Sedan var det inte svårt
att hitta hem. Sedan dess har det inte heller
 varit svårt för mig att förstå hur de gamla
kunde tro att skog och mark befolkades av
hemligtfulla väsen, och beskades av dem,
och att ens sinnen, som man kom in om deras

* Det var sålunda det här följande med Skriv endast på denna sida!
vårslutet, som förändrade synen på mig, - inte skosman.

område. Det kändes verkligen så den gången.

Bäckahästen

Bäckahästen är en vit häst som med
rättvis hänsyn brukar vara längs bäcken
och "vira och vruskas". Han kan finnas i rätt
obetydliga ringlar, men då håller han sig med-
ens i någon liten källa, där ringeln rinner
opp. En bror till min farfar brukade tala om
att han synts vid en liten källa nära gården.
Han finns aldrig något vatten på sommaren.
Knappast på vintern. En mörk kväll skulle
min morfar Elias Skottar, som var på förlägg
i Tåger, gå hem till Tåger och sluta för att
se om barnen. Hans bror Sven följde honom.
När de kommo i Uggelboda en mörk och
brant bokelacke strax ovan för Uggelboda, fingo

te höra ett vackert bms i backen, som
nämnde sig alltså oppifan "Pannöllan". När
bmsudet kommit mitt för Aggsliden, höjdes
nu det ett förfärligt skri, liksom när två
vanskar slås, man så isande, föllande musik,
att en naturlig kungst aldrig kunnat fram-
bringa det. "Och Kanegen, Sven, ha va ditte!
var det enda monnen kunde frambringe efter en
lång stund. Den kröden hade ingen makt i
världen kunnat följa honom att gå fram.
Och hade hon inte trott på väckarkästen
förfärligt, så gjorde hon det sen — Det var fö-
resten inte så underligt. Man kan vara jäv-
föra med sig själv, så man blir skräm-
d och ämscharrad över något. Så t.c. hade
min bror och jag nära kommit kommit
att tes på väckarkästen, i varje fall stått

4797

in för något oförklarligt, ifall vi inte - en
tillfällighet kommit att se vana som den
gängen spelade väckahäst. Det var mid-
sommarnatten 1916. Vi hade beslutat oss för att
vaka hela natten, och därför stövade vi
omkring kl 12 voro vi i skogen mitt för Torp
och då hörde plötsligt ett långt, sträckt, vilt
oppripari Paomöllan, sådant som vi aldrig hört
för, sammansatt av alla möjliga låter och
skrärande visarkord i den fridfulla skyningen.
Det gick kalla kilar över ryggen på oss. Sen
Gudst upprepades gång på gång, och det följde
bäckens nedåt. Vi kommo med oss att
tänka på mormors historier om väcka-
hästen. Det kändes riktigt "föjled" Gudst
kom allt närmare Ullarp, och mer på
Magle Engen började vintern skina och blomma.

Skriv endast på denna sida!

4797

Ja tyckte allt. Vi sprang ner på "Träsk
hall" fast beslutna att ta reda på vad som
föregick. Medan vi stod där, upprepades
samma historia. En rad väl från Lammöllen
ned till Hagle ängar, skinn och flod av
rydd och så tyst. Men så kom vi att
vända oss från dalen upp mot "rösen" där
Anders Anders hästsko lag, och där fingo vi se,
hur en väldig fågel, nästan metersbredd över
vingarna, kom svävande ljudlöst föräppel på
sin runda fjörkarna på huden så nära
min näsa, att jag kände luftströket, och
red upp mot Lammöllen. Om en minut
började vrålen igen. Då förstod vi. Det var
helt enkelt Skogsuvens "hornvåg" som var
ute och jagade rydd, och det var för att
skrämna dem, och slöta sitt väl

Skåne
Gårds
Rindö. Åspålt 1914

Gydas Ola Nilsson
4797 Rindö 1905 i Kärn
1920

53

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

inte för att skrämmande människor eller
spela väckaröst, vilket han troligtvis blivit
ofta fått göra!

Man skall kalla höken för "Grass"
annars blir han lek

Man i Åspålt 1915
man skall kalla skåttor och björnar
för "De bröja töjor" och de soavta töjor"
för annars bli de besvärliga

Gaule Per 1916

Man ska inte rosa bröck i oss norroner"
(trosammod) Norroner

Man ska inte säga något, när man
ger en Kalv mjölk för första gången, så blir

Skriv endast på denna sida!

han snäll

1870-talet Mor

Man skall lägga stäl i mjölkkramer,
när man mjölken en. På första gången efter
att hon kalpat (så kommer de inte ifrån so-
-mål "skitt.")

1870-talet Mor

Av samma skal läggs man en
penis på skammelen, när hon går ut
första gången.

1870-talet Mor

En Ols i Olarp är en vidkeplig stult.
En komma från Haglöps. Lär en vä-
stojn ^{"sag" "pöccsteh"} i mjölken i stället för stäl
Hanna Petra

Hanna Sven Ols Mickade bud till

Gick till pargen galoschan o. sprant förbi
 karens inna i vägen o. satte den på vägen
 framför honom. När bonen kom dit, så vant
 han ossana ve ett trå o. sprant tobaks ätte
 den andra galoschan. Då to pargen ossana gick
 till tjuvstämman, o så ble han mösteren
 Per Luv

Di tre smolåunga Töarna Gålle, vispa
 i stan. Gingo på värdhus i äde, midda. Kom
 inte betala. Så to kyparen "Här en över voss,
 som ska betala er o gior igen trefalt,
 ifall ni lar voss sleppa o. betala. Minare
 kalle på den som borde över kusch o. han löra
 o betala ifall smolåunga Töarna kom
 svara på di frågor han satte för dem.
 Så frågte di den ena. Svar många

monna hon hade. Två - Hocken ält.
 Den ovaste, för där va tåm i säm. Frägte
 di den andra: Mor många monna? Två.
 Hocken ält? Där nojaste, för där va skäpp
 Rung där. Frägte di den trea: Mor många
 monna? Två. Hocken ält? Den ovaste
 för den hade vant se i mäs patte, mäs då
 hade ente där nojaste.

Höjensdy = efter påska mot....

Smörbaka om det köm nån en se sa
 di: An var väl smörbakan mäs de" osse
 skalle han bort o resta i Rensan.
 Resta gå i mäs ^{smör} smör i på se.

--- Två ned o gnen rycker. Blommar ska guden sä.

Skane.
Gårds
Lindöls Björkult

4797

cyklat Ola Nilsson
Lindöls
f. 1900 Björkult

58.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

¹⁹¹²
Konfirmeras 5 Juni väste kommissarie dr.
Pöta 27. Maj, lägga böner.

Konfirmeras: Constantin 31, Hansing 22, Desideria 23,
Petronella 31. maj.

Om en sädde Rogatius 24 maj ble då rogga
nga eller utka, naod en bröd.

For mässe munkar och munnon
Konfirmeras i rådikan skiver = orar
vanns attan

Ungor galua, sniglar~~na~~ visa sig mycket = regn

Hönsen skida blött: regn

Ändas näbban i ångarna = gött aor.

Skriv endast på denna sida!

9 slaps öter lägga under puden innan
midnatt = san förman.

Förster bygg, taget med ingefärs - ringor

Påskkråk, Fästlagsris, Långfrödsris

Gölen hoppad påskades mören av glädje över
Gölen uppsändelse.

Svarte Maarten sao me han volla pao me
ja voga han prega men han stark
me en dan Loppa

Sata

Svarte Iven lolle Kom te me i gille han
te me geck sir velja han geck
a. s. r.

Så klart o graut som på Petrus, så
klart o graut ska på ble julade.

Maon på rämar Presti Himmelsfärd på, blev
då se värt se en kan så hör på taged.
k hör

Röngelmo Runda börjar vintoren o juda

Där Peter Ratt lägger sin hatt, där ska
den ligga te Froa natt.

Där Andrias lägger sin hatt, där ska den
ligga te Froa natt.

Maon Kajsa o Klämm, di Klämm Rott,
i kott
i no klara färdar.

En sista kaga av julabrod skolla

⁴ögen ha när di böja våra.

Nickanum äggakranen vinner i vagnen
te vallboida sin i sköven

Skendasmöra hommafart i —

Rött fläsk o röbetor

Robensspjäll o brunkäl te staffars —

Rippa kors i pannan på fären vil.
Kippinger.

Tullagragra o Ullarpa änga o ön
basta i ?

Nälleskäll

ta 9 nällestjälken bätt i munnen Mas

på Kroppen eller 3 blis 3 gånger går ad
bort.

Jägerwall jägare Rickard
Ålvermaussamankomst klog sto vad
skjinda Björthaven den Väll. Nor. skog:
"Björthaven! Skud den!" "Å den får
vila lil trätt spronnel från Stjnska."

Då sto Per Pers Jaffar oss klog va
Jägerwall ej träffa honom haget 10 stegs av-
stäm. 10 haget bösam. Stå i skjutit
P. P.'s Jaffar höll i haget hand tappat.
tiorde bränhet.

Per Persson

Drumcluga (ngan för pisk) förvärva sig
jordskots andevärd som beraka den mest
lösa man som från Järlingarnas till
välskor med stäl-skod nra och kapps

Stens
Gårdshd
Lindriaf. usphult

4797

Uppr. Ole Nilsson

Arb. m. 3 hinderd
född 1900 + 1920

63

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Många innehållande stället togt i jord-
gods när det stälts bland jordgods slat med
andevärdens makt man varit i Skästing för
äret dimmullunga tagit jordgods. Någon tid
efter Jyd Larsson söndagmiddag kom stig
Olag - Döckorp. Denne var holojenskällan ett
litet ströke ~~sare~~ om stigen i en jordgods
sägen 30-40 snopps opphängda på en busk
(3-4 sammankomna med stjärtarna = pilor
Kådinga) ringlande sig. St. L. glödd säkert
1 kvart på den. När kom till Olag talte
om det, folk sprang ner där - allt borte.
Samma ställe säg äret efter Jyd. Martensson
Spångarp samma. Döckorpa Kåring sett det förut.
På den fick torra sitt jordgods ibland
(Skulle vara när sol stod i väst) så förvände
han syn på folk

Skriv endast på denna sida!

Måns Kallberg var vaktare på väster fälad
i Rikshuset där ^{här} på fastan ligger trä-
skomakare han sonar inte så hårdt
på o' lilla på nunt. En morron skrek
kåringar. Där e en rostkärlade slår o' håller
i fälad på en beta. "Gymna dej ud!"
"Å skunt! Kan han stå där lid!" Lin
geck han ud. Folke fick lov o' ta tre
rostkärlar, men deus hade tadt fatt i den
fjara man då fick han stå o' hålla i
fälad te Måns löste 'nom. Komme du
inte fölad te naos du hade tadt try sa
Måns o' ga 'nom en spark i röven o' där
ma så va han fri.

En gång vid julati gäpa kåringar på
nom för att de inte hade nåt syl i luset.
Då gick Måns ut i trädgård o' satte en rostkärl

Skåne
Linderöds ö. Kjöphalls
siv. 4797

uppt. av Ola Nilsson
1917

65.
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

o sen gick han in i la so. Där en ston
kom rängon o skrap öd der lå en björt i haan
han jark ud o skjuta den. "Din för ligger
o vila lida, se klar den goda. Den e trätt
för den har godmed ännu ifrån katten".

Hans Håsten

Skicka en gång sin häst till Malmö för att köpa
en tunn sill. Då rängon kom tillbaka till
Göteborg, sålde han ett tin till några
bekantings som han träffa. Men då kunde prästen
se och när rängon kom hem, gick han annel
o veda! En nyss afton sin då va most
sade prästen så en häst o sa te rängon
öd han skulle sda opp o säga han nom
en steg o sa te nom öd han skulle rida
te ysta te prästens syster må den o han

Skriv endast på denna sida!

fick inte lov^{et} ogå i hästen utan där skulle komma
 folk ut o ta stegen o hästen miste så här
 han skulle stanna - Då började ente länge
 fören trägen va i Gata må stegen o där velle
 di honom a ög^{et} men di fugo nor ente i
 utan då var i him o han va hemma igen igen
 di hade slöft om n^ötten i G^{et} helt. Men so
 hade di väl oss gäck genom loften för di måste

G^{et} alligen finns de 6 Moselöger men den
 spätte för inte lov^{et} o va må i bibeln för
 där e svarst^{et} i den men den sko prästena
 förhöras i cugan di på prästernas. Prästerna
 sko oss gå avgång. Då består i öd di gi so
 ud julan^{et} o gå i him^{et} ty förkov o dog
 skulle va tobags to den dog g^{et} ud ifr^{et}
 cugan min^{et}. Då va där allt möje led

skott som försökte hinka dom eller lura
dom till sig nöd - för sin va då någon nöd
må ad.

Alla gång va där en gobbe som gick
o då kom där ett feudium o fräste "Här
du nön pora" - men tess gångar hon
fräste se sa gobben "I nämen inte
har ja nön pora!" Sin va då klypt! - Men
prästen ville ju ble riga o därför skulle
hi ha en pengaposa må se män se försökte
fingermens andars o föräsa för dom, o
naor di inte komma på nöd annas vis, se
to "Noaks pooga" o klypte av bruden
paa posen o därför se ble präst~~er~~aken ölle
bönmalös.

I Hagena hall i Brostorp sto för

i världen en i "Snapphansens" som
Snapphansens hade gjort en liten ingång i oss
i holkad cuss i o där förvarte di ossa modt.
Den kogg Koggen när te skåleten o Kungens
Parsen sas bodde tued o stoben, naar han
Gente för

Lasse i Brestorp hade ett par Tungelam
Basta hade Mare i Getholmans o där va so
han komde barke om i hån fenti är. När
han di fick en bok o iskenippat se förant
han o dro i hätt i hån andras, tuss bouken ble
för stor, sas förde han nar må sina för att
"att less. Se förant han cuss på andras o kogg
bist, plucka väl om Tungelam o klyde mos
över stoben. I blann kom K. på nom o di
sa han! A. du har väl taen för Tungelam min

paog lalle!"

Lasse na broder min Svän o Ramma Måsan (Sv
te Ramma Måsan, som sa: Ja vel giv som stat
te han ble rig, sin lo ja ble!") va gjutt min
en soster te dom. Alder för Svänsa gaod va väja
knäpte o ligga en brämsbontad o did geck Lasse
o te se en amafajir då o då. Te valdän ojn dräng
te Svänsa som böa hol i ett brämssträ o la knud
i o sin la di ud då om knäppen te näbbs
för Lasse (han hade en dotter hos se som
hushålla för nor) Ojn knäll la Lasse
i sängen opte kakelonen, o di braka på te
o kakelonen o brämsen flös ud i stuan.
Då för Lasse opp i sängen o knäpte nävnen
o sa: "Och allri thord ja öd ja stolle
ja lloa te pas vardas sista ti! Gu varme
arme byndara naodi!"